

24.541
Львів. бібліотека
АН. УРСР

Львів. бібліотека
АН. УРСР

Копія

До
Митрополичого Ординаріату
у Львові.

СПРАВА ЯВИЩ В ЕВСТАХІІ БОХНЯК.

В останньому числі „Львівських Архієпархіальних Відомостей“ (ч. II—III з 1938 р.) я вчитав, що „Надзвичайна Ординаріатська Комісія для досліджу стигматизації Евстахії Бохняк, по тримісячних дослідах явищ зв'язаних з її особою, не найшла в тих явищах нічого чудесного“.

Це Комісія вирішила на засіданні, на якому я не був приявний, бо був перешкоджений, і ще перед засіданням Комісії письменно оправдав свою неприявність (у тому часі я мав іспит зрілості в гімназії). Референтом у Комісії був з одного боку лікар Др. Маркіян Дзерович, з другого боку я. Інші члени: предсідник Преосвящ. Іван, о. Др. В. Лаба, о. В. Лициняк, о. Ст. Рудь і о. Др. Л. Глінка, брали в диспутах мінімальну участь, переважно тільки прислухувалися моїй полеміці з лікарем.

Хоч Комісія добре знала мої твердження, докази і погляди, всетаки вважаю, що вона, бодай під формальним та методичним поглядом, неправильно поступила, коли сформулувала своє остаточне вирішення в моїй неприявності і без мого знання.

Справа стигматизаційних явищ Евстахії Бохняк це „*quaestio veritatis*“, а не „*quaestio iuris*“. Коли Ординаріатська Надзвичайна Комісія явно замішалася в інтерпретацію явищ Евстахії Бохняк, то раз на все відчинила двері для явної критики її опінії. Якщо б я був приявний на тому засіданні Комісії, коли вона сформулувала ту свою опінію, то заложив би був своє „*volunt separatum*“. А що я не мав тої можливості, тому цим письмом хочу зайняти становище до опублікованої опінії Комісії в справі явищ в Евстахії Бохняк. І подаю це до відомості тому самому форумові, котрому Комісія подала до відомості своє „*parere*“: Високопреосвященному Митрополичому Ординаріатові та всім священикам Львівської Архієпархії (розсилаючи їм копію цього мого письма).

Львівська державна
наукова бібліотека
№ 2899